

2026/1733

15.7.2026

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2026/1733

z dnia 10 lipca 2026 r.

**zawieszająca stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady
(WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gwinei**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po dokonaniu oceny zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, Komisja uznaje, że współpraca ze strony Gwinei w zakresie readmisji migrantów o nieuregulowanym statusie jest niewystarczająca. Konieczna jest znacząca poprawa współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, w tym również w celu zapewnienia skutecznej współpracy Gwinei w zakresie identyfikacji migrantów o nieuregulowanym statusie, wydawania tymczasowych dokumentów podróży oraz przeprowadzania operacji powrotowych w sposób terminowy i przewidywalny, zgodnie z uzgodnieniem o readmisji.
- (2) Utrzymują się wyzwania związane z identyfikowaniem i powrotem obywateli Gwinei, którzy nielegalnie przebywają na terytorium państw członkowskich. Takie wyzwania wynikają z braku odpowiedzi ze strony władz Gwinei oraz braku działań następczych w kontekście wniosków o readmisję, zarówno w odniesieniu do przypadków udokumentowanych, jak i nieudokumentowanych, a także z trudności z wydawaniem tymczasowych dokumentów podróży, które często nie są dostarczane, nawet w przypadkach, gdy potwierdzono już obywatelstwo, oraz z organizacji operacji powrotowych lotami regularnymi lub czarterowymi. Ponadto wśród państw ocenionych na podstawie art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 obywatele Gwinei są ósmą pod względem liczebności narodowością wśród zidentyfikowanych osób o nieuregulowanym statusie przybywających do Unii, a liczba spraw dotyczących readmisji znacznie się zwiększyła.
- (3) Mając na uwadze różne kroki podjęte dotychczas przez Komisję w celu poprawy współpracy ze strony Gwinei w obszarze readmisji, a także ogólne stosunki Unii z tym państwem trzecim, Komisja uznaje, że współpraca ta pozostaje niewystarczająca i konieczne jest podjęcie dalszych działań.
- (4) Należy zatem zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Gwinei podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 ⁽²⁾. Celem tego zawieszenia jest zachęcenie władz Gwinei do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.
- (5) Należy zatem czasowo zawiesić przepisy, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, a mianowicie: możliwość odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której mowa w art. 14 ust. 6; ogólny termin na rozpatrzenie wniosku wynoszący 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, którego zawieszenie mogłoby w konsekwencji wykluczyć również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu maksymalnie do 45 dni jedynie w indywidualnych przypadkach i oznacza, że okres 45 dni powinien stać się standardowym terminem rozpatrywania wniosków; wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c; oraz fakultatywne zniesienie opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

- (6) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na stosowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, na podstawie której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny obywatela Unii, niezależnie od ich obywatelstwa, dołączających do obywatela Unii lub mu towarzyszących. Niniejsza decyzja nie powinna mieć zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie ta dyrektywa, ani do obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na podstawie umowy między Unią a państwem trzecim. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy są beneficjentami Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁴⁾ (zwanej dalej „umową o wystąpieniu”), pod warunkiem że członkowie rodziny, których to dotyczy, są uprawnieni do dołączenia do beneficjenta umowy o wystąpieniu w państwie przyjmującym i wystąpili o wizę w tym celu.
- (7) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w tym ich zobowiązań jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, i których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie. A zatem to czasowe zawieszenie nie powinno mieć zastosowania do obywateli Gwinei ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie tych zobowiązań.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁷⁾.
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2008/178(1)/oj).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

- (12) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁰⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹¹⁾.
- (13) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Gwinei podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806.
2. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gwinei zwolnionych z obowiązku wizowego na podstawie art. 4 lub 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.
3. Niniejszej decyzji nie stosuje się do obywateli Gwinei ubiegających się o wizę, którzy są:
 - a) członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, gdy towarzyszą obywatelowi Unii lub dołączają do niego;
 - b) członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na podstawie umowy między Unią a tym państwem trzecim; lub
 - c) członkami rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który jest beneficjentem umowy o wystąpieniu, pod warunkiem że członkowie rodziny, których to dotyczy, są uprawnieni do dołączenia do beneficjenta umowy o wystąpieniu w państwie przyjmującym i występują o wizę w tym celu.
4. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w szczególności, w przypadku gdy:
 - a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;
 - c) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w ostatnio zmienionej wersji.

Artykuł 2

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Gwinei:

- a) art. 14 ust. 6;
- b) art. 16 ust. 5 lit. b);
- c) art. 23 ust. 1; oraz
- d) art. 24 ust. 2 i 2c.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj>.

⁽¹¹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

S. HARRIS
